

Рева, Р.Р. Роль Конституційного Суду України в реалізації виборчих прав громадян [Текст] / Р.Р. Рева // Права людини як критерій морального виміру політики і державної влади: Збірник тез доповідей за матеріалами міжвузівських студентських наукових читань, присвячених 57-й річниці прийняття Загальної декларації прав людини (8 грудня 2005 року) / Українська академія банківської справи Національного банку України. - Суми, 2006. – С. 48-50.

- організація центрами зайнятості стажування випускників навчальних закладів з виплатою зарплати із Фонду сприяння зайнятості з метою їхнього пристосування до умов ринку праці;
- підготовка студентів за спеціальностями (дисциплінами), які б давали їм змогу самостійно забезпечувати себе роботою;
- поліпшення якості та доступності для молоді інформації про ринок праці;
- поєднання громадських робіт з професійною підготовкою для подальшої роботи в секторах економіки, що розвиваються;
- внесення професійно-технічних навчальних закладів центром зайнятості регіонів до списку надання інформації про вакансії за професіями на підприємства усіх форм власності.

В Україні і дотепер існує проблема дискримінації стосовно використання праці молоді, невирішення якої спричиняє зростання молодіжного безробіття та посилює соціальну напруженість серед цієї категорії населення. Тож для подолання цієї проблеми слід було б розробити систему заходів, які б враховували і зазначені вище рекомендації.

Література

1. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948. – М., 1985.
2. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1996 р.
3. Конституція України. – К., 1996.
4. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р.
5. Національна програма підтримки молоді на 2003 – 2008 роки // Урядовий кур'єр. – 2002. – 28 вересня. – С. 4.
6. Мазурок П. Конкурентноспроможність і проблеми зайнятості молоді // Підприємство, господарство і право. – 2002. – № 3.
7. Труш Т. Молодіжний центр праці – молоді України // Праця і зарплата. – 2003. – № 43.
8. Уланчук А. Проблеми становлення молоді у сфері соціально-трудова відносин // Соціальний захист. – 2000. – № 1.

Р.Р. Рева

Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого

РОЛЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ В РЕАЛІЗАЦІЇ ВИБОРЧИХ ПРАВ ГРОМАДЯН

Згідно з Конституцією України людина, її права і свободи є найвищою соціальною цінністю. Але при всій важливості закріплення прав і свобод людини, вони фактично нічого не варті без забезпечення реальної можливості їх реалізації та дієвих гарантій захисту. Для кожної людини важливим є забезпечення її участі в управлінні суспільним життям, тобто забезпечення її виборчих прав (як активного, так і па-

сивного). Одним із засобів реалізації активного і пасивного виборчого права для громадян України є інститут виборів. Виборчі права складають зміст виборчого процесу і саме від їх реалізації залежить правомірне, справедливе і вільне формування виборних органів.

Традиційно вибори розглядаються як один з найбільш яскравих і наочних проявів безпосередньої демократії, одна з форм реалізації народного суверенітету та ефективний спосіб залучення громадян до участі в управлінні державними та суспільними справами. Для розуміння змісту виборчого права й механізму його реалізації необхідно вказати на те, що вибори являють собою розтягнуту в часі виборчу компанію, сукупність виборчих дій і процедур, регламентованих законодавчими та іншими правовими актами. Під час проведення будь-яких виборів з невідворотністю виникають конфлікти між різними суб'єктами виборчих правовідносин. Ці конфлікти найчастіше пов'язані з неправомірними діями посадових осіб, існуванням або прийняттям неконституційних юридичних актів, неоднозначним застосуванням норм законодавства (в наслідок їх неоднозначного розуміння). Для подолання напруженості між суб'єктами виборчих правовідносин необхідно намагатися розв'язати конфлікти, що виникли. Перш за все це досягається забезпеченням реалізації права на незалежний судовий захист, який здійснюється судами загальної юрисдикції та Конституційним Судом України. Конституційний Суд здійснює судовий захист шляхом надання офіційного тлумачення та розгляду питань щодо конституційності. Така діяльність Конституційного Суду оформлюється у вигляді рішень та висновків.

Рішення і висновки Конституційного Суду України відіграють важливу роль у правовій системі України. Вони звільняють її від неконституційних (неправових) норм; слугують захисту прав і свобод громадян; покликані урегульовувати конфлікти, що виникають у суспільстві і державі. Їх роль підвищується тим, що вони є обов'язковими для застосування усіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян та окремими особам. У своїх рішеннях і висновках Конституційний Суд формулює правові позиції. Правові позиції Конституційного Суду – це узагальнені правові висновки цього суду, що містять результати інтерпретації ним Конституції, конституційного змісту положень законів та інших нормативних актів. Правові позиції Конституційного Суду України становлять логічний результат вирішення конституційно-правової проблеми відповідно до духу і літери Конституції України та принципу верховенства права. Правові позиції, власне, і становлять суть рішення органу конституційної юрисдикції. У багатьох випадках правові позиції, що містяться в тому чи іншому рішенні Конституційного Суду,

стосуються не лише питань, які становлять предмет конкретної справи, а й інших важливих питань. Правові позиції Конституційного Суду України можуть міститися як у резолютивній, так і мотивувальній частині рішень і висновків, а також у відмовних ухвалах. Правові позиції Конституційного Суду України є обов'язковими для самого Конституційного Суду, а також переконливими для усіх державних органів при вирішенні питань, що віднесені до їх компетенції.

Проаналізувавши правові позиції Конституційного Суду України стосовно виборів можна умовно поділити їх на дві групи: 1) правові позиції, що безпосередньо стосуються виборчого процесу та 2) правові позиції, що опосередковано стосуються виборчого процесу. І перші, і другі мають важливе значення для винесення наступних актів Конституційного Суду, які будуть стосуватися виборчого процесу та виборчого права взагалі.

Література

1. Ставнійчук М.І. Проблеми правового регулювання оскарження порушень виборчих прав громадян України // *Вибори Президента України – 99: проблеми теорії і практики* (збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції). – К.: Б.н., 2000.
2. Тодика О.Ю. *Вибори до парламентів країн СНД (Порівняльно-правовий аспект)*. – Харків: Факт, 2003.
3. Толочко О.М. Роль актів Конституційного Суду України в розвитку конституціоналізму // *Матеріали наукової конференції “Конституція України – основа модернізації держави та суспільства”*. 21-22 червня 2001 р. – Харків: Право, 2001.
4. Яворский В.Д. Роль института выборов в политической системе общества // *Проблеми законності*, 2003. – Вип. 60.

А.О. Соколов

Украинская академия банковского дела НБУ

ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ РАВЕНСТВА МУЖЧИН И ЖЕНЩИН В ПОЛИТИЧЕСКОЙ СФЕРЕ

Граждане Украины имеют очень широкие возможности для защиты своих прав и свобод, которые закреплены во многих нормативно-правовых актах, среди которых, основным остаётся Конституция Украины.

Согласно ст. 21 Конституции Украины все люди являются свободными и равными в своем достоинстве и правах.

Ст. 24 гарантирует равенство прав женщины и мужчины, которое обеспечивается: предоставлением женщинам равных с мужчинами возможностей в общественно-политической и культурной деятельности, в получении образования и профессиональной подготовке, в работе и вознаграждению за нее и т.д.